

РЕШЕНИЕ № 4

гр.Перник, 08. 02. 2010г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на четиринадесети януари две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 434 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.9б, ал.3 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Транспортно строителство и възстановяване“, със седалище и адрес на управление гр.София, ул."Кирил Благоев" № 14, чрез процесуалния си представител П.Д., срещу Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци, обективиран в съобщение № РД 47-00-169 от 07.08.2009 г. на кмета на община Радомир.

В жалбата подробно се излагат доводи за незаконосъобразност на административния акт на основание чл. 146 т. 4 от АПК. Твърди се, че при издаването на акта са нарушени разпоредбите на чл.71 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.Иска се отмяна на заповедта и се претендира присъждането на разноски.

Ответникът по делото - Кметът на Община Радомир, представляван от юрк.Антова, оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на обжалвания административен акт.

Административен съд Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата.

Съобщенията, с които данъчно задължените лица се известяват за дължимите такси за битови отпадъци, представляват индивидуални административни актове и подлежат на обжалване по реда на АПК. Жалбата е подадена в законния срок при условията на чл.140 АПК от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

По делото е безспорно установено, че на жалбоподателя са предоставени правата за управление и ползване върху имот - публична държавна собственост, представляващ поземлен имот № 000038, находящ се в землището на с.Гълъбник, м. „Поделение“ , с обща площ от 74 232 кв.м., заедно с построените в него сгради.Жалбоподателят е подал декларация за този имот по чл.17,ал.1 ЗМДТ, с вх.№ 0836000118 от 10.09.2007 г.,'Въз основа на която е издаден обжалваният пред съда акт за установяване на публично общинско вземане.Спорът по делото е дали за имота се дължи такса битови отпадъци за предоставени услуги по

събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.

Съгласно чл.62 ЗМДТ за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, се заплаща такса, размерът на която се определя по реда на чл.66 ЗМДТ, поотделно за всяка услуга - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка ***. Условието, при които не се събира такса за някоя от услугите, са посочени в чл.71 ЗМДТ: за сметосъбиране и сметоизвозване - когато тази услуга не се предоставя от общината; за обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци - когато няма такива; за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места - когато услугата не се предоставя от общината.

Таксата за сметосъбиране и сметоизвозване е вид финансово вземане, чието заплащане се дължи единствено при наличието на реално извършена услуга. По делото не се установи този вид услуга да е реално извършвана на жалбоподателя. Недвижимият имот попада в земеделска територия, а не в урбанизираната територия на селището - от три страни граничи с полски пътища, а четвъртата му граница е нива. От заключението на в.л. Н. се установява, че имотът не попада в границите на ПУП на с.Гълъбник, а най-близката територия за обществено ползване-гарата, е на около 200 м. от имота. От друга страна в.л. И. установява, че след проверка в цялата документация на фирмата, извършваща дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване, не са намерени документи, установяващи, че тази услуга действително е извършвана на територията на жалбоподателя. Показанията на разпитаните свидетели Стефанов и Кюлумов също потвърждават, че реално сметосъбиране и сметоизвозване на територията на държавното предприятие не са извършвани. В тежест на административния орган е да докаже действителното престигане на тази услуга, обуславяща възникването на задължение за заплащане на такса. Само включването на с.Гълъбник в графика за сметоизвозване не е достатъчно за установяване на действителното престигане на услугата от общината и съответно за възникване на задължение за заплащане на такса.

По отношение на другите две услуги - обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, такса не се дължи само ако общината не предоставя въобще такива услуги. Видно от Заповед № 648 от 27.10.2008 г. на Кмета на община Радомир, издадена на основание чл.63, ал.2 ЗМДТ този вид услуги се предоставя от община Радомир за календарната 2009 г., а съгласно чл.63, ал.1 ЗМДТ за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организирила събирането и извозването на битовите отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Видно от цитираната по-горе Заповед № 648/27.10.2008 г., община Радомир предоставя услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депо, поради което жалбоподателят следва да заплаща съответната такса за тази услуга. Таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване

се дължи ако общината предоставя тази услуга. Ирелевантно е дали тази услуга се предоставя спрямо конкретния недвижим имот. Дължимостта на тази такса се предопределя от две кумулативни предпоставки - принадлежността на имота към територията на съответното населено място и предоставянето на услугата от общината. След като и двете са налице, възниква задължението за заплащането на тази такса.

В обжалваното съобщение обаче липсва разграничение на видовете услуги, за които се дължат суми, включени в общия размер на таксата за битови отпадъци за съответната година, което опорочава формата на административния акт. Правилната преценка за кои видове услуги по чл.62 ЗМДТ дали изобщо се дължат такси и в какъв размер може да бъде направена само при разграничаване на съответните суми по видове услуги в обжалваното съобщение. Като не е сторил това административният орган е издал незаконосъобразен индивидуален административен акт, който следва да бъде отменен и преписката се изпрати на административния орган за произнасяне при съобразяване на задължителните указания по-горе по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото и във връзка с искането за присъждане на разноски, на основание чл.143 ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат направените разноски в производството, които следва да се присъдят с решението.

Мотивиран така Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци, обективиран в съобщение № РД-47-00-169/07.08.2009 г на кмета на община Радомир.

ВРЪЩА преписката на кмета на община Радомир за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА община Радомир да заплати на Държавно предприятие „Транспортно строителство и възстановяване“, със седалище и адрес на управление; гр. София, кв.Илиянци, ул."Кирил Благоев" № 14, сумата 610/шестстотин и десет/ лева, направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез изпращане на препис.

Съдия: /п/